

31991L0308

L 166/77

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

28.6.1991

SMERNICA RADY
z 10. júna 1991
o predchádzaní zneužívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí
(91/308/EHS)

RADA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

finančná oblasť zahŕňa, ak by neboli prijaté určité koordinačné opatrenia na úrovni spoločenstva,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä na jej článok 57 (2), prvú a tretiu vetu a jej článok 100a,

so zreteľom na návrh z Komisie ⁽¹⁾,

v spolupráci s Európskym parlamentom ⁽²⁾,

so zreteľom na mienku Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽³⁾,

keďže v prípade použitia úverových a finančných inštitúcií na pranie ziskov z kriminálnych aktivít (ďalej len „pranie špinavých peňazí“), dobrá povesť, stabilita príslušných inštitúcií a dôvera k finančnému systému ako celku môžu byť vážne ohrozené, čím sa stráca dôvera verejnosti;

keďže nedostatok opatrení spoločenstva proti praniu špinavých peňazí by mohol viesť členské štáty s cieľom ochrany svojich finančných systémov, k prijatiu opatrení, ktoré by mohli byť nezlučiteľné s dosiahnutím jednotného trhu; keďže, aby si uľahčili kriminálne aktivity, osoby vykonávajúce pranie špinavých peňazí, by sa mohli pokúšať získať výhody zo slobody kapitálového pohybu a slobody ponuky finančných služieb, ktoré integrovaná

keďže pranie špinavých peňazí má evidentný vplyv na zvyšovanie organizovanej zločinnosti vo všeobecnosti a obzvlášť na obchodovanie s drogami; keďže je stále viac a viac dôkazov o tom, že bojovanie proti praniu špinavých peňazí je jedným z najúčinnnejších prostriedkov, ktorým možno čeliť tejto forme kriminálnej aktivity, ktorá vytvára mimoriadnu hrozbu pre spoločnosti členských štátov;

keďže proti praniu špinavých peňazí treba bojovať hlavne trestnými prostriedkami a v rámci medzinárodnej spolupráce medzi súdnymi orgánmi a orgánmi činnými v trestnom konaní, ako to bolo doteraz v oblasti drog podľa Dohovoru OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropnými látkami, prijatým 19. decembra 1988 vo Viedni (ďalej len „Viedenský dohovor“) a všeobecnejšie, vo vzťahu k celkovej trestnej činnosti, podľa Dohovoru Rady Európy o praní peňazí, vyhľadávaní, zadržovaní a konfiškácii výnosov zo zločinu, pripraveného k podpisu 8. novembra 1990 v Štrasburgu;

keďže trestnoprávny prístup by však nemal byť jediným spôsobom v boji proti praniu špinavých peňazí, pretože finančný systém tu môže zohrať vysoko účinnú úlohu; keďže v tejto súvislosti je potrebné sa zmieniť o doporučení Rady Európy z 27. júna 1980 a o deklarácii princípov prijatých orgánmi bankového dozoru Skupiny desať v decembri 1988 v Bazileji, pričom oba dokumenty predstavujú významné kroky k predchádzaniu zneužívania finančného systému na pranie špinavých peňazí;

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 106, 28.4.1990, s. 6; a

Ú. v. ES C 319, 19.12.1990, s. 9.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 324, 24.12.1990, s. 264; a

Ú. v. ES C 129, 20.5.1991.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 332, 31.12.1990, s. 86.

keďže pranie špinavých peňazí sa zvyčajne uskutočňuje v medzinárodnom kontexte tak, aby sa mohol lepšie zatajovať nezákonný pôvod peňažných prostriedkov; keďže opatrenia prijaté výhradne na vnútroštátnej úrovni, bez zohľadnenia medzinárodnej koordinácie a spolupráce, by mali veľmi obmedzené účinky;

keďže všetky opatrenia prijaté spoločnosťou v tejto oblasti by mali byť v súlade s ostatnými akciami uskutočňovanými na ostatných medzinárodných fórach; keďže z tohto pohľadu všetky akcie spoločnosti by mali obzvlášť zohľadniť doporučená pracovnej skupiny „Finančné opatrenia proti praniu špinavých peňazí“ vytvorenou v júli 1989 vrcholnou schôdzkou siedmich najrozvinutejších krajín v Paríži;

keďže Európsky parlament požadoval v niekoľkých rezolúciách vytvorenie globálneho programu spoločnosti na boj proti obchodu s drogami vrátane ustanovení týkajúcich sa predchádzania prania špinavých peňazí;

keďže na účely tohto nariadenia definícia prania špinavých peňazí je prevzatá z tej, ktorá bola prijatá vo Viedenskom dohovore; keďže k praniu špinavých peňazí nedochádza iba v súvislosti s príjmami z nezákonných činností súvisiacich s drogami, ale tiež v súvislosti s príjmami z iných trestných činností (ako je organizovaný zločin a terorizmus), je nutné, aby členské štáty vo svojom zákonodarstve rozšírili pôsobnosť tejto smernice tak, aby sa vzťahovala na príjmy z takých činností do tej miery, v akej je pravdepodobné, že tieto príjmy povedú k operáciám prania peňazí a aby takéto dopady oprávňovali k sankciám na vyššie uvedenom základe;

keďže zákaz prania špinavých peňazí v legislatíve členských štátov, opierajúci sa o vhodné opatrenia a sankcie, je nevyhnutnou podmienkou boja s týmto fenoménom;

keďže je nevyhnutné zabezpečiť, aby úverové a finančné inštitúcie vyžadovali údaje o totožnosti svojich klientov, keď vstupujú do obchodných vzťahov alebo vykonávajú transakcie, ktoré presahujú určitú hranicu, aby sa zabránilo tým, ktorí perú peniaze, využívať výhody anonymity k vykonávaniu nezákonnej činnosti; keďže takéto ustanovenia musia byť rozšírené, pokiaľ je to možné, aj na eventuálnych nominálnych vlastníkov a užívateľov požitkov;

keďže úverové a finančné inštitúcie musia uchovávať najmenej päť rokov kópie alebo údaje požadovaných dokladov totožnosti, rovnako ako podpornej evidencie a záznamy obsahujúce dokumenty týkajúce sa transakcií alebo ich kópie, obdobne prípustné pre súdne konania podľa platných vnútroštátnych právnych predpisov ako dôkazy pri všetkých druhoch vyšetrovaní týkajúcich sa prania špinavých peňazí;

keďže je nevyhnutné zabezpečiť, aby úverové a finančné inštitúcie skúmali so zvláštnou pozornosťou všetky transakcie, ktoré podľa ich povahy považujú za zvlášť pravdepodobné, že súvisia s práním špinavých peňazí, aby sa zachoval zdravý charakter a integrita finančného systému a prispelo sa k boju proti tomuto javu; keďže v tejto súvislosti by mali venovať osobitnú pozornosť transakciám s tretími krajinami, ktoré neuplatňujú na pranie peňazí štandardy porovnateľné so štandardmi ustanovenými spoločnosťou alebo so štandardmi stanovenými medzinárodným fórom a prijatými spoločnosťou;

keďže členské štáty môžu na tieto účely požadovať od úverových a finančných inštitúcií, aby písomne zaznamenávali výsledky tých šetrení, ktoré sú povinné uskutočňovať, a aby umožnili, že tieto výsledky budú k dispozícii orgánom zodpovedným za boj proti praniu špinavých peňazí;

keďže predchádzať využívaniu finančného systému na pranie špinavých peňazí je úloha, ktorá nemôže byť vykonávaná orgánmi zodpovednými za boj proti tomuto fenoménu bez spolupráce úverových a finančných inštitúcií a orgánov, ktoré nad nimi vykonávajú dozor; keďže v takýchto prípadoch musí byť bankové tajomstvo porušené; keďže povinný systém ohlasovania podozrivých transakcií, ktorý zaisťuje, aby prenos informácií vyššie uvedeným orgánom sa uskutočňoval bez varovania dotýčajúcich zákazník, je najúčinnnejším spôsobom uskutočňovania tejto spolupráce; keďže je potrebná osobitná ochranná klauzula, ktorá oslobodzuje úverové a finančné inštitúcie, ich zamestnancov a riaditeľov zodpovednosti za porušenie obmedzení ohľadom zverejňovania informácií;

keďže informácie získané orgánmi na základe tejto smernice môžu byť použité iba v súvislosti s bojom proti praniu špinavých peňazí; keďže členské štáty môžu však ustanoviť, že tieto informácie môžu byť použité na ďalšie účely;

keďže vytvorenie postupov vnútornej kontroly a školiacich programov v tejto oblasti úverovými a finančnými inštitúciami je doplnkovým opatrením, bez ktorých by sa ostatné opatrenia obsiahnuté v tejto smernici mohli stať neúčinnými;

keďže skutočnosť, že pranie špinavých peňazí sa môže uskutočňovať nielen prostredníctvom úverových a finančných inštitúcií, ale tiež prostredníctvom iných druhov, odborov a kategórií podnikov, členské štáty musia rozšíriť ustanovenia tejto smernice vcelku alebo čiastočne tak, aby sa vzťahovali na tie odvetvia alebo okruhy podnikania, ktorých činnosti sú so zvýšenou pravdepodobnosťou využívané na účely prania špinavých peňazí;

keďže je dôležité, aby členské štáty venovali mimoriadnu pozornosť zabezpečeniu toho, aby koordinované akcie spoločnosti boli vykonávané tam, kde je závažný dôvod domnievať sa, že odvetvie alebo činnosti, ktorých podmienky prevádzkovania boli

zladené na úrovni spoločenstva, sú požívané na pranie špinavých peňazí;

keďže efektívnosť úsilia na elimináciu prania špinavých peňazí obzvlášť závisí na úzkej koordinácii a zosúladiení národných vykonávacích opatrení; keďže takáto koordinácia a zosúladienie, ktoré je vykonávané v rozličných medzinárodných orgánoch, vyžaduje v kontexte spoločenstva spoluprácu medzi členskými štátmi a Komisiou v rámci styčného výboru;

keďže každý členský štát má prijať vhodné opatrenia a ukladať zodpovedajúce sankcie za porušovanie týchto opatrení, aby sa zabezpečilo vykonávanie tejto smernice v plnej miere,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Na účely tejto smernice:

- „úverová inštitúcia“ znamená úverovú inštitúciu, ako je definované v prvej zarážke článku 1 smernice 77/780/EHS ⁽¹⁾, naposledy zmenenej a doplnenej smernicou 89/646/EHS ⁽²⁾, a zahrňuje v zmysle tretej zarážky tohto článku aj pobočky týchto úverových inštitúcií, ktoré majú svoje ústredia mimo spoločenstva,
- „finančná inštitúcia“ znamená podnik iný než úverová inštitúcia, ktorého hlavnou činnosťou je vykonávať jednu alebo viac operácií zahrnutých v položkách 2 až 12 a položke 14 zoznamu, ktorý je prílohou k smernici 89/646/EHS, alebo poisťovňu s riadnym povolením podľa smernice 79/267/EHS ⁽³⁾, naposledy zmenenej a doplnenej smernicou 90/619/EHS ⁽⁴⁾, pokiaľ vykonáva činnosti, na ktoré sa uvedená smernica vzťahuje; táto definícia zahrňuje pobočky finančných inštitúcií nachádzajúce sa v spoločenstve, ktoré majú svoje ústredia mimo spoločenstva,
- „pranie špinavých peňazí“ znamená nasledujúce konanie, pokiaľ je spáchané úmyselne:
 - konverzia alebo prevod majetku s vedomím, že tento majetok pochádza z trestnej činnosti alebo z účasti na takejto činnosti, s cieľom zatajovania alebo krytia nezákonného pôvodu majetku alebo s cieľom pomoci akejkoľvek osobe, ktorá sa zúčastňuje páchania takejto činnosti, aby sa vyhlá právnym dôsledkom svojho konania,
 - zatajovanie alebo zakrývanie skutočnej povahy, zdroja, umiestnenia, nakladania, pohybu a práv vo vzťahu k vlastníctvu majetku s vedomím, že tento majetok pochádza z trestnej činnosti alebo z účasti na takejto činnosti,
- získavanie, držba alebo používanie majetku s vedomím, že v čase jeho nadobudnutia tento majetok pochádzal z trestnej činnosti alebo z účasti na takejto činnosti,
- účasť a podielníctvo na páchaní a pokus o spáchanie akéhokoľvek činu uvedeného v predchádzajúcich odsekoch, napomáhanie, podnecovanie a návod k takému činu, ako aj ich umožňovanie a uľahčovanie.

Vedomosti, úmysel alebo zámer ako náležitosti vyššie uvedených činností môžu byť odvodené z objektívnych skutkových okolností.

Čin sa považuje za pranie špinavých peňazí i vtedy, keď k činnostiam, na základe ktorých vznikol majetok na účely prania, došlo na území iného členského štátu alebo na území tretej krajiny.

— „Majetok“ znamená aktíva všetkého druhu hmotnej alebo nehmotnej povahy, hnutelný alebo nehnuteľný, ako aj právne doklady a nástroje dokazujúce právo alebo záujem k takýmto aktívam,

— „Trestné činnosti“ znamenajú trestné činy špecifikované v článku 3 (1) a) Viedenského dohovoru a akéhokoľvek trestná činnosť stanovená na účely tejto smernice každým jednotlivým členským štátom,

— „Príslušné orgány“ znamenajú vnútroštátne orgány členských štátov splnomocnené zákonom alebo iným právnym predpisom dohľadom nad úverovými a finančnými inštitúciami.

Článok 2

Členské štáty zabezpečia, aby pranie špinavých peňazí, ako je definované v tejto smernici, bolo zakázané.

Článok 3

1. Členské štáty zabezpečia, aby úverové a finančné inštitúcie požadovali od svojich zákazníkov pri vstupovaní do obchodných vzťahov s nimi, najmä pri otvaraní účtu alebo sporiteľských účtov, alebo pri ponuke depozitných služieb, preukazovanie totožnosti náležitými dôkazmi totožnosti.

2. Požiadavka preukazovania totožnosti sa vzťahuje tiež na všetky transakcie so všetkými ďalšími zákazníkmi, okrem tých, na ktorých sa vzťahuje odsek 1, obsahujúce čiastky 15 000 ECU alebo viac, či už je transakcia uskutočňovaná jedinou operáciou alebo niekoľkými operáciami, ktoré sa zdajú byť prepojené. Tam, kde čiastka nie je známa vo chvíli, keď je transakcia uskutočňovaná, príslušná inštitúcia musí pristúpiť k zisteniu totožnosti, akonáhle sa dozvie výšku čiastky a zistí, že uvedená hranica sa dosiahla.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 322, 17.12.1977, s. 30.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 386, 30.12.1989, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 63, 13.3.1979, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 330, 29.11.1990, s. 50.

3. Na základe výnimky z odsekov 1 a 2 sa požiadavka na zisťovanie totožnosti nevyžaduje pri poistných zmluvách uzavieraných poisťovacími spoločnosťami v zmysle smernice 79/267/EHS, pokiaľ tieto spoločnosti vykonávajú činnosť spadajúcu do pôsobnosti uvedenej smernice, ak pravidelné poistné alebo splátky poistného platné v ktoromkoľvek danom roku nepresahujú 1 000 ECU alebo pokiaľ jednorázové poistné nepresahuje 2 500 ECU. Ak pravidelné poistné alebo pravidelné splátky poistného v ktoromkoľvek danom roku prekročili hranicu 1 000 ECU, požaduje sa zisťovanie totožnosti.

4. Členské štáty môžu ustanoviť, že požiadavka na zisťovanie totožnosti nebude povinná pri poistných zmluvách vzťahujúcich sa na penzijné systémy, uzavieraných na základe pracovnej zmluvy alebo povolenia poisteného za predpokladu, že tieto poistné zmluvy neobsahujú doložku o spätnom odkúpení a nemôžu sa použiť ako záruka na pôžičku.

5. V prípade pochybností o tom, či klienti uvedení v predchádzajúcich odsekoch, konajú vo vlastnom mene, alebo tam, kde je isté, že nekonajú vo vlastnom mene, prijímajú úverové alebo finančné inštitúcie primerané opatrenia na získanie informácií o skutočnej totožnosti osôb, v mene ktorých títo zákazníci konajú.

6. Úverové a finančné inštitúcie vykonávajú takéto zisťovanie totožnosti aj v prípadoch, kde čiastka transakcie je nižšia než stanovený limit, ak existuje podozrenie z prania špinavých peňazí.

7. Na úverové a finančné inštitúcie sa nevzťahujú požiadavky zisťovania totožnosti stanovené v tomto článku, pokiaľ zákazník je tiež úverovou alebo finančnou inštitúciou podľa tejto smernice.

8. Členské štáty môžu ustanoviť, že identifikačné požiadavky týkajúce sa transakcií podľa odseku 3 a 4 sú splnené, ak je ustanovené, že platba za transakciu má byť účtovaná na vrub účtu otvoreného na meno zákazníka v úverovej inštitúcii, na ktorú sa vzťahuje povinnosť podľa požiadavky odseku 1 tejto smernice.

Článok 4

Členské štáty zabezpečia, aby úverové a finančné inštitúcie uchovávali nasledovné doklady použiteľné ako dôkaz pri všetkých druhoch vyšetrovania týkajúcich sa prania špinavých peňazí:

- v prípade zisťovania totožnosti kópiu alebo údaje o požadovaných dôkazoch za obdobie najmenej päť rokov po ukončení vzťahu so zákazníkom,

- v prípade transakcií, podporné dôkazy a záznamy pozostávajúce z originálov dokladov alebo kópií, ktoré možno predložiť v prípade súdnych konaní podľa uplatňovanej vnútroštátnej legislatívy najmenej na dobu piatich rokov od vykonania transakcií.

Článok 5

Členské štáty zabezpečia, aby úverové a finančné inštitúcie skúmali so zvláštnou pozornosťou všetky transakcie, ktoré podľa ich povahy považujú za transakcie so zvláštnou pravdepodobnosťou, že súvisia s práním špinavých peňazí.

Článok 6

Členské štáty zabezpečia, aby úverové a finančné inštitúcie a ich riaditelia a zamestnanci plne spolupracovali s orgánmi zodpovednými za boj proti praniu špinavých peňazí:

- poskytovaním informácií týmto orgánom z vlastnej iniciatívy o každej skutočnosti, ktorá by mohla nasvedčovať praniu špinavých peňazí,
- poskytovaním všetkých potrebných informácií týmto orgánom na ich žiadosť v súlade s postupmi ustanovenými platnými zákonmi.

Informácie poskytované podľa prvého odseku sa postupujú orgánom zodpovedným za boj proti praniu špinavých peňazí členského štátu, na území ktorého sa inštitúcie poskytujúca tieto informácie nachádzajú. Tieto informácie bežne poskytuje/ú osoba/y určená/é úverovými a finančnými inštitúciami v súlade s postupmi ustanovenými v článku 11 (1).

Informácie poskytnuté orgánom v súlade s prvým odsekom môžu byť použité iba v súvislosti s bojom proti praniu špinavých peňazí. Členské štáty však môžu ustanoviť, že tieto informácie môžu byť použité tiež na iné účely.

Článok 7

Členské štáty zabezpečia, aby sa úverové a finančné inštitúcie zdržali prevádzania transakcií, o ktorých vedia alebo majú podozrenie, že súvisia s práním špinavých peňazí, pokiaľ ich neoznámia orgánom uvedeným v článku 6. Tieto orgány môžu za podmienok stanovených ich vnútroštátnou legislatívou vydať príkaz k neprevedeniu takejto operácie. Tam, kde je podozrenie, že určitá transakcia vedie k praniu špinavých peňazí a kde neprevedenie transakcií je nemožné alebo by pravdepodobne zmarilo úsilie prenasledovať účastníkov operácie podozrivých z prania peňazí, upovedomia dotýčnej inštitúcie príslušné orgány bezprostredne po ich vykonaní.

Článok 8

Úverové a finančné inštitúcie a ich riaditelia a zamestnanci nesmú podávať príslušnému zákazníkovi, ani akejkoľvek tretej osobe informáciu o tom, že bola poskytnutá informácia orgánom podľa článku 6 a 7, alebo že prebieha vyšetrovanie v súvislosti s praním špinavých peňazí.

Článok 9

Poskytnutie informácií orgánom zodpovedným za boj proti praniu špinavých peňazí zamestnancom alebo riaditeľom úverovej alebo finančnej inštitúcie o skutočnostiach uvedených v článkoch 6 a 7 v dobrej viere, sa nepovažuje za porušenie akýchkoľvek obmedzení poskytovať informácie, ako ich ukladajú zmluvy, právne alebo správne predpisy a nezakladá akúkoľvek zodpovednosť úverovej či finančnej inštitúcie, ich riaditeľom alebo zamestnancom.

Článok 10

Členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné orgány, ktoré pri kontrolných činnostiach vykonávaných v úverových a finančných inštitúciách alebo akýmkoľvek iným spôsobom odhalia skutočnosti, ktoré by mohli nasvedčovať praniu špinavých peňazí, informovali orgány zodpovedné za boj proti praniu špinavých peňazí.

Článok 11

Členské krajiny zabezpečia, aby úverové a finančné inštitúcie:

1. stanovili primerané postupy vnútornej kontroly a výmeny informácií s cieľom predchádzania a zabránenia operáciám vzťahujúcim sa k praniu špinavých peňazí,
2. urobili potrebné opatrenia, aby si ich zamestnanci boli vedomí ustanovení obsiahnutých v tejto smernici. Tieto opatrenia zahŕňujú účasť ich dotýčnych zamestnancov na zvláštnych školiacich programoch, ktoré im pomôžu rozoznať operácie, ktoré môžu súvisieť s praním špinavých peňazí, a ktoré im poskytnú pokyny, ako v takýchto prípadoch postupovať.

Článok 12

Členské štáty zabezpečia, aby ustanovenia tejto smernice boli vcelku alebo v častiach rozšírené na všetky odvetvia a druhy podnikov, okrem úverových a finančných inštitúcií uvedených v článku 1, ktoré sa zaoberajú takými činnosťami, kde je zvlášť pravdepodobné, že by mohli byť využívané na účely prania špinavých peňazí.

Článok 13

1. Pri Komisii sa zriaďuje styčný výbor (ďalej len „výbor“). Jeho úlohou je:

- a) bez toho, aby boli porušené články 169 a 170 zmluvy, zabezpečiť súlad pri vykonávaní tejto smernice pravidelnými konzultáciami podľa potreby o všetkých problémoch vznikajúcich pri jej vykonávaní a pri ktorých sa výmena názorov pokladá za užitočnú;
- b) umožniť konzultácie medzi členskými štátmi o prísnejších a dodatočných podmienkach a záväzkoch, ktoré by mohli byť ustanovené na vnútroštátnej úrovni;
- c) navrhovať podľa potreby Komisii akékoľvek zmeny a doplnky, ktoré by mali byť urobené k tejto smernici, alebo akékoľvek predpokladané nevyhnutné úpravy, najmä na harmonizáciu účinkov článku 12;
- d) skúmať, či odvetvie alebo kategória podnikov by mali byť zahrnuté do pôsobnosti článku 12 tam, kde bolo zistené, že tieto odvetvia alebo kategórie podnikov boli v niektorom v členskom štáte využité na pranie špinavých peňazí.

2. Úlohou výboru nie je hodnotiť oprávnenosť rozhodnutí vykonaných príslušnými orgánmi v jednotlivých prípadoch.

3. Výbor je zložený z osôb menovaných členskými štátmi a zo zástupcov Komisie. Služby sekretariátu zabezpečuje Komisia. Predsedom výboru je zástupca Komisie. Výbor zvoláva predseda buď z jeho vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť delegácie niektorého členského štátu.

Článok 14

Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie výkonu všetkých ustanovení tejto smernice v plnom rozsahu a zvlášť určí sankcie za porušovanie opatrení prijatých podľa tejto smernice.

Článok 15

Členský štát môže prijať alebo zachovať v platnosti prísnejšie opatrenia v oblasti, na ktorú sa vzťahuje táto smernica, na zabránenie prania špinavých peňazí

Článok 16

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 1. januára 1993.

2. Keď členské štáty prijímajú takéto opatrenia, tieto budú obsahovať odkaz na túto smernicu alebo budú sprevádzané takýmto odkazom pri príležitosti ich úradného uverejnenia. Metodiku týchto odkazov ustanovia členské štáty.

3. Členské štáty oznámia Komisii znenie základných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti upravenej touto smernicou.

Článok 18

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

Článok 17

V Luxemburgu 10. júna 1991

Komisia vypracuje rok po 1. januári 1993, kedykoľvek to bude potrebné a potom najmenej v trojročných intervaloch, správu o vykonávaní tejto smernice a predloží ju Európskemu parlamentu a Rade.

Za Radu

predseda

J.-C. JUNCKER